

Sygn. akt VI P 218/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Ławnicy: Elżbieta Mitraszewska

Tomasz Sowa

Protokolant: protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...)w W.

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanej (...)w W. na rzecz powoda W. K. kwotę 9.864,00 zł (dziewięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt cztery złote 00/100) tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę;
2. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda tj. do kwoty 4.932,00 zł (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści dwa złote 00/100);
3. nie obciąża stron kosztami procesu.

Elżbieta Mitraszewska SSR Małgorzata Kryńska – Mozolewska Tomasz Sowa

Sygn. akt VI P 218/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 kwietnia 2016 roku (data nadania) powód W. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania w wysokości 4.932,00 zł z tytułu niezgodnego z prawem odwołania go ze stanowiska kierownika placówki terenowej (...). Jako pozwanego powód wskazał (...)w W..

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony od dnia 11 stycznia 2016 roku na podstawie powołania. Dnia 20 kwietnia 2016 roku powodowi zostało wręzione oświadczenie o odwołaniu go z zajmowanego stanowiska bez żadnych podstaw. W ocenie powoda odwołanie nastąpiło z przyczyn politycznych, związanych ze sprawowaniem przez niego stanowiska radnego powiatowego w W.. Powód wskazał, że pozwany nie wystąpił do rady powiatu o wyrażenie zgody na rozwiązanie z nim stosunku pracy.

(pozew – k. 1 – 3)

W odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że faktycznie odwołał powoda z zajmowanego stanowiska bez dochowania wymogu, co do uzyskania zgody rady powiatu.

(odpowiedź na pozew – k. 16 - 17)

Pismem procesowym z dnia 31 maja 2016 roku powód rozszerzył powództwo wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie go ze stanowiska kwoty odpowiadającej jego trzymiesięcznemu wynagrodzeniu, tj. kwoty 14.796,00 zł. Powód wskazał, bowiem, że z uwagi na rozwiązanie z nim stosunku pracy utracił on prawo do dodatkowego wynagrodzenia, tzw. trzynastki, a ponadto do momentu sporządzenia pisma procesowego dalej pozostaje on bez zatrudnienia.

(pismo procesowe z dnia 31.05.2016r. – k. 22)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. K. był zatrudniony w pozwanej (...) początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 1 sierpnia 2015 roku do dnia 31 lipca 2016 roku na stanowisku kierownika placówki terenowej (...) w W.. Z dniem 11 stycznia 2016 roku stosunek pracy powoda wynikający z umowy o pracę na czas określony uległ przekształceniu w stosunek pracy z powołania. Średnie miesięczne wynagrodzenia powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiło 4.932,00 zł brutto.

(dowód: umowa o pracę na czas określony – k. 7, zawiadomienie o przekształceniu stosunku pracy – k. 42 cz. B a/o powoda, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 18)

Powód od dnia 16 listopada 2014 roku, jest radnym powiatu (...). W dniu 15 kwietnia 2016 roku zawiadomił on pracodawcę o wyborze do rady powiatu (...).

(dowód: zaświadczenie – k. 6, informacja o sprawowaniu mandatu radnego – k. 46 cz. B a/o powoda)

Dnia 20 kwietnia 2016 roku odwołano powoda z zajmowanego stanowiska Kierownika (...)w W. z jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Przed odwołaniem pozwany nie dokonał konsultacji z radą powiatu (...), i nie wystąpił do rady powiatu o wyrażenie zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy.

(bezsporne, a nadto dowód: akt odwołania – k. 10)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów: umowa o pracę na czas określony – k. 7, zawiadomienie o przekształceniu stosunku pracy – k. 42 cz. B a/o powoda, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 18, zaświadczenie – k. 6, informacja o sprawowaniu mandatu radnego – k. 46 cz. B a/o powoda oraz akt odwołania – k. 10. Powyższe dokumenty nie były kwestionowane przez strony, co do ich wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest roszczenie odszkodowawcze powoda związane z niezgodnym z prawem odwołaniem go ze stanowiska.

Bezspornym jest, że powód był zatrudniony na podstawie powołania, a jego stosunek pracy ustał w wyniku wręczenia mu odwołania przez pracodawcę.

Zgodnie z art. 70 § 2 kp odwołanie pracownika zatrudnionego na podstawie powołania jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. Z kolei art. 69 pkt 2 kp wskazuje, że do stosunku pracy na podstawie powołania stosuje się przepisy dotyczące umowy o pracę na czas nieokreślony z wyłączeniem przepisów regulujących rozpatrywanie sporów ze stosunku pracy w części dotyczącej orzekania o bezskuteczności wypowiedzeń oraz o przywracaniu do pracy.

Z powyższych regulacji wynika, więc, że pracownik odwołany w przypadku wadliwego, czyli niezgodnego z prawem odwołania ma prawo do wystąpienia tylko z roszczeniem o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania. Jednocześnie pracownik nie może powoływać się na nieuzasadnione odwołanie, bowiem odwołanie nie musi zawierać żadnych przyczyn je uzasadniających (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007 roku, sygn. akt III PZP 6/06).

W niniejszej sprawie bezspornym było, że powód w trakcie zatrudnienia u pozwanego był jednocześnie radnym, jak również bezspornym było, że został on odwołany bez wcześniejszego zwrócenia się przez pozwanego pracodawcę do rady powiatu o wyrażenie zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy. Zgodnie zaś z art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j. - Dz. U. z 2016 roku, poz. 814, ze zm.) rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody rady powiatu, której radny jest członkiem. Rada powiatu odmówiła zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym, jeżeli podstawą rozwiązania tego stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu. Nadrzędnym celem tej regulacji jest ochrona stosunku pracy radnego (tak też WSA w Kielcach w wyroku z dnia 29 listopada 2012 roku, sygn. akt II SA/Ke 562/12). Z kolei Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 października 2003 roku, sygn. akt I PK 381/03, wskazał, że pracownikowi - radnemu odwołanemu ze stanowiska ze skutkiem równoznacznym z wypowiedzeniem umowy o pracę, bez zgody rady powiatu, przysługują odpowiednio roszczenia przewidziane w art. 45 Kodeksu pracy. Zaś w uchwale z dnia 24 listopada 1992 roku, sygn. akt I PZP 52/92, SN przesądził, że podstawowym roszczeniem przysługującym pracownikowi powołanemu-radnemu w razie odwołania go bez zgody rady gminy ze względu na istotę stosunku pracy z powołania powinno być odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 § 1 KP. Powyższy pogląd został również podtrzymany w nowszym orzecznictwie (vide wyrok SN z dnia 25 lutego 2015 roku, sygn. akt II PK 101/14).

Niewątpliwie w niniejszej sprawie pracodawca niezgodnie z prawem odwołał powoda ze stanowiska, bowiem nie spełnił wymogu zwrócenia się do rady powiatu o wyrażenie zgody na odwołanie powoda w trybie art. 22 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym. Jednocześnie taka zgoda musi mieć charakter uprzedni wobec samego rozwiązania stosunku pracy (w tym przypadku w drodze odwołania) – tak wypowiedział się SN w postanowieniu z dnia 18 kwietnia 2012 roku, sygn. akt II PK 319/11.

Z powyższego wynika, więc, że odwołanie powoda ze stanowiska Kierownika (...)w W. było niezgodne z prawem. Jest, więc spełniona przesłanka roszczenia odszkodowawczego z art. 45 § 1 kp stosowanego na podst. art. 69 kp również do stosunku pracy nawiązanego na podstawie powołania. Roszczenie odszkodowawcze powoda jest, więc zasadne,

W tym miejscu należy przejść do kwestii wysokości należnego powodowi odszkodowania. Zgodnie z art. 47¹ KP odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 kp, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. W niniejszej sprawie okres wypowiedzenia powoda wynosił 1 miesiąc. W ocenie Sądu zasadnym było jednak zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania w wysokości odpowiadającej jego dwumiesięcznemu wynagrodzeniu. Sąd miał, bowiem na uwadze, że pracodawca miał świadomość tego, iż powód jest radnym powiatu (...), zostało, bowiem u pracodawcy złożone przez powoda odpowiednie zawiadomienie (k. 46 cz. B a/o powoda). Pracodawca nie występując o zgodę do rady powiatu zlekceważył, więc swój obowiązek prawny, co zwiększa dodatkowo wagę jego naruszenia. Odszkodowanie przysługujące na podst. art. 45 § 1 KP nie jest odszkodowaniem kompensującym jakąś konkretną szkodę, ale przysługuje ono za samo bezprawne działanie pracodawcy, niezależnie od tego, czy jakkolwiek szkoda po stronie pracownika powstała. Wobec tego wpływ na wysokość odszkodowania ma niewątpliwie charakter naruszenia prawa, jakiego dopuszcza się pracodawca. Ocena zaś tego naruszenia w sposób świadomy w ocenie sądu uzasadnia zasądzenie odszkodowania w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia powoda. Przyznane odszkodowanie z uwagi na ewidentny charakter naruszenia prawa powinno pełnić nie tylko funkcję kompesacyjną równoważąc utracone przez pracownika zarobki, ale także represyjną stanowiąc zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. Sąd miał również na uwadze, że powód domagał się odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia wobec czego w pozostałym zakresie, tj. ponad odszkodowanie w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia, powództwo podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd postanowił nie obciążać stron kosztami procesu, mając na uwadze, iż większość ustaleń faktycznych było bezspornych, a pozwany przyznał, że faktycznie naruszył prawo przy odwołaniu powoda ze stanowiska pracy, jednocześnie zaś roszczenie powoda zostało w części oddalone.

Sąd nadał wyrokowi również rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda, zgodnie z art. 477² § 1 kp

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)